

POŁKWARCIE (1) *sb n*

połkwarcie, [**pułkwarcie** a. *połkwarcie*].

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają niekonsekwentnie; o prawdopodobnie pochylone (tak w poł-); a pochylone.

sg [N półkwârci(e).] ◊ G półkwârciâ. ◊ [L półkwârciu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w., poza tym XVIII w.: pół kwarty.

Naczynie i miara pojemności równa połowie kwarty: Wezmi łoku Kobyłego łzczawiu półkwarty/wina trzecią część półkwartia FalZioł 1 73c; [4 półgarncewki, półkwarcie, prawda cenowe InwMieszcz 1580 nr 228].

[połkwarcie czego: Przydayże [...] frebrney piány miálkicy trzy vncye wpołkwarcíu winá białego SienHerb 616a.]

Cf POŁ »poł kwarty«, POŁKWARTEK, POŁKWARTNA

MFr